

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/622/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210885
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210885.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa - POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná Doc. JUDr. Branislav Fridrich PhD., advokát a konateľ proti odporcovi - Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/219/2012-98 zo dňa 25.9.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd (po spojení vecí vedenej pod sp. zn. 8C/196/2012 a 4C/219/2012 uznesením č.k. 8C/196/2012-25 zo dňa 27.2.2013 na spoločné konanie) zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ dňa 27.9.2012 domáhal od odporcu: 1/ náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 605 eur titulom nesprávneho úradného postupu, ktorého sa mal dopustiť súd prvého stupňa v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. Ex 7622/2010 (povinný W. H.) 2/ náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovej ujmy v sume 1.210 eur z dôvodu nesprávneho úradného postupu súdu prvého stupňa v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp.zn. Ex 6042/2009 (povinná J. P.). Navrhovateľ v prípade uplatnených nárokov totožne tvrdil, že okresný súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia žiadosti, v exekučnej veci sp. zn. Ex 7622/2010 súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie viac ako 11 mesiacov od predloženia a v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. Ex 6042/2009, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s omeškaním viac ako 22 mesiacov. Navrhovateľ tvrdil, že utrpel majetkovú škodu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej. Pri uplatnení si aj náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľ skutkovo argumentoval tým, že márnym uplynutím času došlo u neho aj k vyvolaniu viacerých rizík - neskorým ukončením procedúry k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvenčnej povinnosti; neexistencia vnútroštátneho prostriedku nápravy v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolal u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, zánik ďalších plánovaných a už vytvorených podnikateľských aktivít, hospodársku stratu, spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí. Základ nároku na náhradu nemajetkovej ujmy videl

navrhovateľ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu.

Okresný súd vykonaným dokazovaním, najmä oboznámením sa s obsahom spisu okresného súdu sp. zn. 6Er/854/2010 (sp. zn. u súdneho exekútora Ex/7622/2010) zistil, že súdu bola dňa 5.8.2010 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad so sídlom v T., W. XX o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na návrh oprávneného POHOTOVOSŤ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti povinnému W. H. pre vymoženie sumy 1.037,06 eur s príslušenstvom, priznanej oprávnenému (Pohotovosť s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava) vykonateľným rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava č. SR 23314/06 zo dňa 1.2.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 15.3.2010. Okresný súd Liptovský Mikuláš poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vydal dňa 16.8.2010 pod č. 5505*023313 pre vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 1.037,06 eur a zmenkový úrok vo výške 0,25% denne zo sumy 1.037,06 eur od 21.7.2009 do zaplatenia, 6% úrok z omeškania ročne zo sumy 1.037,06 eur, od 1.12.2009 do zaplatenia, nahradiť trovy predchádzajúceho konania 266,79 eur a trovy exekúcie. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č.k. 6Er/854/2010-12 zo dňa 3.12.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 4.3.2011 exekúciu zastavil.

Z obsahu pripojeného spisu okresného súdu 8Er/641/2009 (sp. zn. súdneho exekútora Ex 6042/2009) mal preukázané, že dňa 27.8.2009 bola Okresnému súdu Liptovský Mikuláš doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre vymoženie sumy 889,21 eur s príslušenstvom priznanej oprávnenému vykonateľným rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava sp. zn. SR 02741/09 zo dňa 1.6.2009. Písomnou výzvou 22.9.2009 vyzval okresný súd exekútora na predloženie zmluvy o úvere č. 5371330 zo dňa 17.3.2008. Oprávnený podaním doručeným súdu dňa 20.10.2009 požiadal o predĺženie lehoty na vybavenie žiadosti o 60 dní. Okresný súd Liptovský Mikuláš vydal dňa 15.12.2009 pod č. 5505*020347 poverenie pre súdneho exekútora na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 889,29 eur, a 0,25% úrok z omeškania denne zo sumy 683,06 eur od 12.2.2009 do 10.3.2009 a zo sumy 580,16 eur od 11.3.2009 do zaplatenia, trovy predchádzajúceho konania 234,23 eur a trovy exekúcie. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č.k. 8Er/641/2009-17 zo dňa 30.11.2010 (právoplatne 17.2.2011) exekúciu zastavil.

Okresný súd vec právne posúdil z pohľadu účinných ustanovení § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 a § 9 ods. 1,2, § 17 ods. 1,2 Zákon č. 514/2003 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, vychádzal aj z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v účinnom znení od 1.6.2010 a s § 41 ods. 2 písm. d/ EP v účinnom znení od 1.6.2011.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. Ex 7622/10, u okresného súdu pod sp. zn. 6Er/854/2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu dňa 5.8.2010, súd exekútorovi poverenie udelil 16.8.2010, teda sa tak stalo v 15 dňovej lehote od doručenia žiadosti. Z týchto dôvodov, ak navrhovateľ žalobu po skutkovej stránke odôvodnil tým, že poverenie nebolo vydané v zákonnej lehote, toto jeho tvrdenie sa nepreukázalo ako pravdivé. V exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora pod sp. zn. Ex/6042/09, u súdu pod sp. zn. 8Er/641/2009 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 27.8.2009, exekútorovi bolo vydané poverenie 15.12.2009 a to z dôvodu nedostatočnej súčinnosti na strane exekútora a oprávneného, ktorý v podanej žiadosti o udelenie poverenia o vykonaní exekúcie nepredložili zmluvu o úvere č. 5371330 zo dňa 17.3.2008. Okresný súd zvýraznil povinnosť súdu i v štádiu exekučného konania podrobiť prieskumu rozhodcovský rozsudok z hľadísk vymedzených v ustanovení § 45 Zákona č. 244/2002 Z.z o rozhodcovskom konaní (poukaz súdu na závery uznesenia Najvyššieho súdu SR 3 Mcd0 11/2010). Súd zvýraznil, že exekučný súd konajúci o návrhu na nútený výkon právoplatného a rozhodcovského rozsudku v zmysle § 44 ods. 2 EP je oprávnený aj bez návrhu (ex offo) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne (poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/105/2011). V zmysle týchto záverov súd konštatoval, že v predmetnej exekučnej veci bolo konané priebežne, bez zbytočných prieťahov, pričom s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 16/2002 samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prieťahy v konaní.

V posudzovanej exekučnej veci dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do jeho vydania vzhľadom na vykonané úkony smerujúce k posúdeniu zákonnosti vedenej exekúcie nie je takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva navrhovateľa (namietané ním v návrhu). Vzhľadom na uvedené okresný súd nemal preukázaný navrhovateľom namietaný nesprávny úradný postup v exekučných konaniach ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, preto jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, odporca náhradu trov konania síce uplatnil, ale ich nevyčísliť do 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia a ani z obsahu spisu nevyplývalo, že by mu boli nejaké trovy vznikli, z týchto dôvodov odporcovi náhradu trov konania okresný súd nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Domáhal sa zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť ako účastníkovi konania konať pred súdom, vo veci rozhodoval vylúčený sudca, súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

V osobitostiach vytykal, že súd postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v jeho neprítomnosti zdôvodňujúc, že sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Odvolateľ poukazoval na to, že podal elektronicky na zverejnenú mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania, o zrušení pojednávania požiadal riadne a včas, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi. Súd nemohol vec prejednať v jeho neprítomnosti, a ak tak postupoval, odňal mu tým právo zúčastniť sa konania pred súdom. Napokon súd jeho žiadosť o zrušenie pojednávania (o čo požiadal z dôležitého dôvodu) ignoroval, vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom dôkazov.

Odvolateľ zvýraznil, že v žiadosti o zrušenie pojednávania uviedol skutočnosti, pre ktoré sú všetci sudcovia okresného súdu vylúčení z pojednávania a rozhodnutia veci, podľa § 15 O.s.p. vec mala byť predložená na rozhodnutie predsedovi súdu a ten mal podľa § 12 O.s.p. predložiť vec na jej pridelenie inému súdu. V posudzovanom prípade bol porušený inštitút zákonného sudcu, on už v návrhu na začatie konania upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach odvolateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto, lebo podľa názoru odvolateľa, rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Tento jeho právny názor potvrdzujú i rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, Nitre, Prešove v skutkovo a právne zhodných veciach, v ktorých boli vylúčení všetci sudcovia okresného súdu. Odvolateľ na podporu svojej odvolacej argumentácie (vo vzťahu k princípu zachovania práva na nestranný súd, rozhodovanie veci zákonným sudcom) poukazoval na rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR v rozhodnutiach IV.ÚS 345/09, I. ÚS 27/98, III. ÚS 16/2000. Za takýchto okolností a s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, neobstojí; že on (odvolateľ) podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu; - nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom by vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca.

Odvolateľ vytykal ďalej súdu, že sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. V žiadosti pritom zdôrazňoval odvolateľ, že trvá na

osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde.

Napokon on (odvolateľ) nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu jeho práva na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že ním (odvolateľom) namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Je nepochybné, že ním tvrdený nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný. Súd bol bezdôvodne nečinný, spôsobil zbytočné prietahy v konaní, nerozhodol o jeho návrhu v zákonnej lehote. Nesprávny úradný postup exekučného súdu pritom spočíva hneď v niekoľkých skutočnostiach, nielen v jednej z nich, preto sa konajúci súd musí vysporiadať so všetkými vytýkanými zločkami nesprávneho úradného postupu. V napadnutom rozhodnutí tomu tak nie je, čo robí rozhodnutie nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov. Záver súdu, že exekučný súd konal priebežne a bez zbytočných prietahov z vykonaného dokazovania nevyplýva, práve naopak, prietahy sú z vykonaného dokazovania zrejmé. Odvolateľ argumentoval ďalej tým, že ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Súd rozhodol bez toho, aby mu umožnil ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu, vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci.

Odporca písomné vyjadrenie k odvolaniu nepredložil.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p., viazaný rozsahom i dôvodmi odvolania a aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. pre vecnú správnosť.

Krajský súd vyhodnotil odvolanie navrhovateľa za nedôvodné.

Preskúmaním spisu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v prejednávanej veci zistil riadne skutkový stav, vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu. Pri vykonaní dôkazov vychádzal i z procesných návrhov navrhovateľa na vykonanie dokazovania ním označených priamo v návrhu na začatie konania. Dôkazy vyhodnotil v celom rozsahu v súlade s ustanovením § 132 i nasl. O.s.p. a vec správne právne aj posúdil. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil i s písomným odôvodnením napadnutého rozhodnutia a len na zvýraznenie správnosti záveru súdu prvého stupňa považuje za svoju povinnosť vyjadriť sa k odvolacím argumentáciami tak procesného charakteru, ako aj k odvolacím argumentáciami charakteru hmotnoprávneho vznesené navrhovateľom v odvolaní.

Podľa ustálenej súdnej praxe pod odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd účastníkovi konania znemožní realizáciu tých práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ide o prípady, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecnými záväznými právnymi predpismi a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva.

Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby dosiahli účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a dbajú na pokyny súdu (§ 101 ods. 1 O.s.p.). Súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov (§ 119 ods. 1 O.s.p.). Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, potom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať.

Okresný súd za účelom vecného prejednanía návrhu nariadil pojednávanie na deň 25.9.2013, na ktoré predvolal účastníkov. Predvolanie na uvedené pojednávanie navrhovateľ prevzal 2.9.2013, z toho je zrejmé, že mal dostatok času na prípravu na pojednávanie, dostatok časového i procesného priestoru na to, aby zaujal vecné stanovisko k vecnej stránke riešenej problematiky, o to viac, keď disponoval i s písomným vyjadrením odporcu. Uvedené vyjadrenie mu okresný súd doručoval, prevzatie písomného vyjadrenia odporcu k veci prevzal právny zástupca navrhovateľa 14.3.2013. Z toho plynie i ďalší záver, že neobstojí odvolací argument navrhovateľa, že nemal možnosť sa vyjadriť k vecnému postojú odporcu v posudzovanej veci.

Okresnému súdu navrhovateľ doručil žiadosť o odročenie pojednávania mailovou poštou 25.9.2013, teda v deň konania pojednávania s tým, že žiadosť o odročenie pojednávania zdôvodnil navrhovateľ svojou účasťou v iných občianskoprávných veciach pred Okresným súdom Nové Zámky a Nitra, z toho je zrejmé, že namietal kolíziu pojednávania. K uvedenému podaniu však navrhovateľ nepripojil relevantné listiny preukazujúce, že bol predvolaný na označené pojednávanie v konkrétny deň, žeby predvolania na ním označené pojednávania obdržal skôr, než v aktuálne posudzovanej veci, avšak aj keby takéto listiny súdu prvého stupňa predložil, je ustálená súdna prax v tom, že kolízia pojednávania (bez ďalšieho) nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania. Z týchto dôvodov navrhovateľom oznamovanú kolíziu pojednávania s inými pojednávaniaми nebolo možné hodnotiť za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania, preto súd prvého stupňa mal splnené všetky zákonné podmienky na to, aby vec prejednal v neprítomnosti účastníkov a vo veci i meritórne rozhodol.

Neobstojí odvolacia argumentácia odvolateľa namietajúca nestrannosť súdu a nestrannosť sudcu. Ide o odvolací argument zavádzajúci. Otázkou vylúčenia/nevylúčenia sudcov Okresného súdu Liptovský Mikuláš riešil Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený uznesením č.k. 8NcC/45/2013-19 zo dňa 30.1.2013, podľa označeného uznesenia sudkyňa Mgr. Zuzana Bajlová, ktorá v odvolaní napadnutej veci konala a vydala i meritórne rozhodnutie, nebola z prejednávania a rozhodovania veci vylúčená. Neexistuje teda rozhodnutie, ktorým by zákonná sudkyňa mala byť vylúčená z prejednávania a rozhodovania vo veci a napokon sám navrhovateľ na písomnú výzvu okresného súdu zo dňa 11.10.2012 (č.l. 7,8 spisu) oznámil podaním zo dňa 26.10.2012 (na č.l. 12 spisu), že on súdu námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O.s.p. nepodal.

Okresný súd disponoval i dostatočným spisovým materiálom preukazujúcim skutkový stav veci, z čoho i vychádzal, napokon navrhovateľ priamo v návrhu vo veci samej konkrétne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení označil, v posudzovanej veci s ním označených dôkazov súd prvého stupňa i vychádzal, keď si zadovážil konkrétny exekučný spis, oboznámil sa s jeho obsahom a skutkové závery súdu prvého stupňa, ku ktorým sa v rámci dôkazného konania dopracoval, majú oporu vo vykonanom dokazovaní a korešpondujú s existujúcou procesnou situáciou v dotknutých exekučných spisoch. Neobstojí preto odvolací argument navrhovateľa vytýkajúci nesprávne skutkové zistenia, nedostatočné a nezrozumiteľné odôvodnenie. Písomné odôvodnenie rozhodnutia je garanciou spravodlivého súdneho konania. Okresný súd v dôvodoch rozhodnutia dáva účastníkom konania relevantné odpovede pre skutkovo i právne významné otázky, z ktorých vychádzal, ako i na to ktoré ustanovenia súvisiacich právnych predpisov na posudzovanú vec aplikoval. Okresný súd vychádzal z rozhodovacej praxe nielen národných súdov ale aj Európskeho súdu pre ľudské práva, ako i Ústavného súdu SR v oblasti spotrebiteľskej ochrany, ochrany práv spotrebiteľov a to najmä v zmysle záverov uvedených súdov ukládajúce povinnosť exekučnému súdu i v štádiu exekučného konania poskytnúť zákonom vyžadovanú ochranu spotrebiteľovi - súd takúto ochranu poskytol v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora Ex 6042/2009. Krajský súd zvyrazňuje, že v exekučnej veci vedenej u súdneho exekútora Ex 7622/2010 dokonca bolo nepravdivé tvrdenie navrhovateľa o omeškaní súdu s vydaním poverenia, z dokazovania bolo bezpochyby preukázané, že súd vydal poverenie v 15 dňovej lehote.

Pri právnom posúdení veci okresný súd správne vychádzal zo súvisiacich ustanovení Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ustanovenie § 3 ods. 1 písm. d/ označeného právneho predpisu zakotvuje zodpovednosť štátu za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom, avšak musia byť splnené podmienky v zákone stanovené a to: 1/ nesprávny úradný postup, 2/ vznik škody, 3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ nespĺnil prioritnú zákonnú podmienku - nepreukázal tvrdenie o existencii nesprávneho úradného postupu orgánom štátu. Navrhovateľom tvrdená existencia nesprávneho úradného postupu nevyplývala z vykonaného dokazovania v ním tvrdenom rozsahu (dokonca v jednej exekučnej veci bola nepravdivá), skutkové i právne závery okresného súdu na túto otázku správne reagovali a prípad správne uzatvorili i z hľadiska práva hmotného. Samotný odvolateľ v súvislosti s touto vecnou otázkou uviedol v odvolaní jedine, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, v odvolaní nekonkretizoval, ktoré konkrétne omyly vecného charakteru namieta, ktoré konkrétne ním namietané lehoty pri vydaní rozhodnutia súdom prvého stupňa boli nesprávne vyhodnotené. Odvolací súd v sporovom konaní (ako je to aj v posudzovanej veci) je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, preto nemôže podrobiť odvolaciemu prieskumu rozsudok súdu prvého stupňa nad rámec odvolacích argumentácií odvolateľa.

V súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania rozhodnutie súdu prvého stupňa má oporu v aplikovanom ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p.

V odvolacom konaní navrhovateľ úspešný nebol, bolo by jeho povinnosťou nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej procesnej strane - odporcovi, odporca si však tieto trovy neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplývalo, žeby boli vznikli v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa nejaké trovy v odvolacom konaní. Z týchto dôvodov krajský súd účastníkom (žiadnemu z nich) náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .